

Ewangelia z 29 czerwca: Uroczystość Świętych Piotra i Pawła

Ewangelia z uroczystości
Świętych Piotra i Pawła wraz z
komentarzem. «Ty jesteś Piotr –
Opoka, i na tej opoce zbuduję
mój Kościół». Po Panu Jezusie i
Najświętszej Maryi Pannie
Ojciec Święty zajmuje
honorowe miejsce w naszej
serdeczności, w naszej czci i w
naszych modlitwach.

Ewangelia (Mt 16, 13-19)

Gdy Jezus przyszedł w okolice Cezarei Filipowej, pytał swych uczniów: „Za kogo ludzie uważają Syna Człowieczego?”

A oni odpowiedzieli: „Jedni za Jana Chrzciciela, inni za Eliasza, jeszcze inni za Jeremiasza albo za jednego z proroków”.

Jezus zapytał ich: „A wy za kogo Mnie uważacie?”

Odpowiedział Szymon Piotr: „Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego”.

Na to Jezus mu rzekł: „Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jony.

Albowiem ciało i krew nie objawiły ci tego, lecz Ojciec mój, który jest w niebie. Otóż i Ja tobie powiadam: Ty jesteś Piotr – Opoka, i na tej opoce zbuduję mój Kościół, a bramy piekielne go nie przemogą. I tobie dam klucze królestwa niebieskiego; cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążesz

na ziemi, będzie rozwiązane w niebie”.

Komentarz

Podczas jednego ze swoich długich spacerów z uczniami Jezus wypytywał ich o opinie ludzi na temat Jego Osoby. Po kilku próbach odpowiedzi Nauczyciel z wielką pedagogiką pyta z kolei ich samych, co o Nim myślą. Piotr daje się ponieść impulsowi miłości i odpowiada: „Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego” (w. 16). To wyznanie tożsamości Nauczyciela objawiło Boskie zamysły dotyczące tożsamości i misji Szymona: „Ty jesteś Piotr – Opoka, i na tej opoce zbuduję mój Kościół...” oraz „Tobie dam klucze królestwa niebieskiego...” (ww. 18-19).

W starożytnym świecie bardzo często wykorzystywano twardość i

stabilność podłoża skalnego, aby
wznieść na nim mury warowni,
łącząc w ten sposób dzieło natury z
architekturą. Starożytne miasta były
otoczone murami i bramami
wejściowymi, które można było
otwierać i zamykać za pomocą
kluczy. Posiadanie kluczy do miasta
oznaczało posiadanie władzy
decydowania, kto może wejść lub
wyjść i kiedy. Z tego powodu
symbolem poddania się miasta lub
warowni było dostarczenie ich
kluczy.

Piotr wysłuchał pełen zdumienia
uroczystej zapowiedzi Mesjasza, że
będzie jak ta macierzysta skała, na
której Jezus zbuduje swój Kościół; i
że będzie miał władzę nad kluczami
Królestwa, będzie pozwalając na
wejście lub zabraniając go, wpływając
w ten sposób na losy ziemi, jak
również samego Nieba.

Ten epizod i miejsce, w którym się wydarzyło, zostały zapisane w pamięci Apostołów i w Ewangeliach. Z woli Pana Piotr miał być przywódcą Dwunastu i Kościoła, zasadą jedności i skuteczności dla wszystkich. Apostołowie, nawet ci, którzy poznali Pana Jezusa przed Piotrem, ci, którzy być może mogli lepiej odzwierciedlić usposobienie lub cnotę w ludzkich oczach, przyjęli tę wolę Mistrza z czcią i szacunkiem, podobnie jak wszystkie inne Jego postanowienia i nakazy.

Później, kiedy Piotr zaparł się Jezusa podczas męki, przekonał się, że jego przywództwo i skuteczność zostały mu użyczone. Po Zmartwychwstaniu jednak pozycja Piotra była niezaprzeczalna i zaakceptowana przez chrześcijan, którzy wspólnie modlili się za Piotra (por. Dz 12). Z tego powodu chrześcijanie mają pełen miłości obowiązek intensywnej modlitwy za Papieża, następcę

Piotra, i szanowania jego zadania w trosce o Kościół, tak jak Apostołowie szanowali pierwszeństwo Szymona. „Największa miłość, największe poważanie, najgłębsza cześć, najbardziej uległe posłuszeństwo, najserdeczniejsze uczucie powinny obejmować również Zastępcę Chrystusa na ziemi - Papieża. My, katolicy, powinniśmy rozważyć to, że w hierarchii miłości i autorytetu po Bogu i naszej Matce, Najświętszej Maryi Pannie, znajduje się Ojciec Święty”[1].

Dzieje Apostolskie mówią nam, że Bóg wybrał na Apostoła także młodego faryzeusza z pokolenia Beniamina: Saula z Tarsu, prześladowcę chrześcijan. Dzięki modlitwie Szczepana (por. Dz 7,58 n.) i dzięki wspaniałej miłości Barnaby (por. Dz 9,23) Paweł zostanie przyjęty do Kościoła. Paweł nie poznał Pana Jezusa za Jego życia i nienawidził Go w jego naśladowcach. Apostołowie

jednak wiedzieli, jak pokornie
rozpoznać w Saulu zaskakujące
zamysły Boga i przyjęli go jako
Apostoła, bo i on widział
Zmartwychwstałego i został posłany,
aby ogłosić go wszystkim narodom.

Życie tych dwóch wielkich Apostołów
uczy nas, że pomimo ograniczeń
własnych i innych, Bóg wie, jak
urzeczywistniać swoje plany miłości.
Jego łaska zawsze działa w sercach.
To, o co Bóg prosi, aby przyniosła
owoce, to postawa rodzącego się
Kościoła: trwać razem w modlitwie z
Maryją, Matką Jezusa (por. Dz 1,12).

.....

[1] Św. Josemaria, *Kuźnia*, nr 135.

Pablo M. Edo // Zdjęcie: Paolo
Broggi - Getty Images y
Jupiterimages - Photo Images

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://](https://dev.opusdei.org/pl-pl/gospel/29czerwca-swpiotripawel/)
[dev.opusdei.org/pl-pl/gospel/29czerwca-](https://dev.opusdei.org/pl-pl/gospel/29czerwca-swpiotripawel/)
[swpiotripawel/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/gospel/29czerwca-swpiotripawel/) (08-08-2025)